

ת"פ 5119/09/13 - מדינת ישראל נגד אברהם לישנר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5119-09-13 מדינת ישראל נ' לישנר(אחר/נוסף) 06 מאי 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם לישנר

הנאשם

החלטה וגזר-דין

רקע

1. ביום 23.3.2014 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן: גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים או הפקודה); והחזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודה.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 29.8.2013 בדירתו בירושלים, גידל הנאשם שמונה-עשר שתילים של סם מסוג קנביס במשקל 246.47 גרם נטו. הנאשם הצטייד בזרעי קנבוס שהביא לו אדם אחר מאמסטרדם הולנד (זהותו של אותו אחר אינה ידועה למאשימה). הנאשם הקים במרכז החדר הפנימי בדירתו אוהל, צייד אותו באמצעי תאורה, מד-חום, תעלת אוורור וחוטי חשמל, זרע את זרעי הקנביס בעציצים, וגידל באוהל שמונה עשר שתילי קנביס כאמור לעיל. באותן נסיבות, החזיק הנאשם לצריכתו העצמית בארון במרכז הדירה, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.5 גרם נטו.

2. הסדר-הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. לצד זאת, הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן. בשים לב לכך שבאותו שלב הנאשם היה משולב במוסד "רטורנו" בתכנית לגמילה מסמים, הוסכם כי יוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מעקב, וכי מספר חודשים לאחר מכן יוגש תסקיר משלים נוסף לעניין העונש. בסך-הכל הוגשו בעניינו של הנאשם שלושה תסקירים.

תסקירי שירות המבחן

3. משלושת תסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 29, רווק, בן למשפחת-מוצא בת 9 נפשות, נעדר עבר פלילי. משפחת הנאשם ניהלה אורח חיים חרדי-חב"דניקי. בהיותו של הנאשם כבן 3, עברו בני המשפחה להתגורר בארה"ב. הנאשם תיאר כי הקשר בין הוריו לווע במתחים רבים, עד לגירושיהם בהיותו כבן 18. כאשר הנאשם היה כבן

עמוד 1

12, הגיעו בני המשפחה לארץ על-מנת לחגוג חגיגת בר-מצווה. בעת שהותם בארץ, החליטה האם להישאר בישראל ואילו האב חזר לארה"ב, עניין אשר הנאשם חווה באופן פתאומי ולא מתוכנן, תוך ניתוק מחייו בארה"ב. בהמשך לכך, למד הנאשם במסגרות חינוך ישיבתיות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי התקשה בלימודים מבחינה לימודית והתנהגותית. עוד ציין כי חווה חוויות טראומטיות, אולם התקשה להרחיב לגביהן בפני שירות המבחן. כאשר הנאשם היה כבן 19, נסע לעבוד בארה"ב ושילב עבודה עם לימודים בישיבה לנערים שהתרחקו מאורח חיים דתי. הנאשם תיאר כי בתקופה זו נחשף לסמים, החל להשתמש בסם מסוג "גראס", ולאחר מכן אף בסמים מסוג ל.ס.ד, קוקאין והרואין. בהיותו כבן 20 שב ארצה. עד גיל 26 הנאשם עבר בין ישראל וארה"ב באופן תכוף, חייו אופיינו בחוסר יציבות, תלשות ותחושת חוסר שייכות. הנאשם ניסה לעבוד בעבודות מזדמנות, אך היה ללא מקום מגורים קבוע, נע ונד בין קרובי משפחה וחברים ולתקופות אף שהה ברחוב, כל זאת תוך ניהול אורח חיים שולי והתמכרות.

במסגרת הליך המעצר בתיק זה, השתלב הנאשם בקהילה לגמילה מסמים "רטורנו" ושהה שם כשמונה חודשים. מדיווח של גורמי הטיפול בקהילה עלה כי הנאשם סיים את התהליך בקהילה בצורה טובה, עבר תהליך טיפול משמעותי במסגרתו למד על עצמו ועל דפוסי התנהגותו, ואף נעשתה התערבות משפחתית עם אמו וחידוש הקשר של הנאשם עמה. ביוני 2014 השתלב הנאשם בהוסטל, שהינו מסגרת המשך של הקהילה. מדיווח של גורמי הטיפול עלה כי הנאשם שיתף פעולה ועמד בכללי המסגרת. במקביל, שולב הנאשם בעבודת ניקיון והתמיד בה באופן עקבי ויציב. בנוסף, שולב הנאשם בקורס ללימודי משפטים באוניברסיטה העברית במסגרת פרויקט "אוניברסיטה בעם". מהתסקיר המעדכן האחרון מיום 4.5.2015 עולה כי הנאשם ממשיך לגלות מוטיבציה גבוהה לתהליך השיקומי, ומצליח לשמר את ההישגים הטיפולים. הוא נמנע משימוש בסמים, עובד במקום תעסוקתי יציב, שוכר דירה באופן עצמאי, מתחיל להחזיר חובות כספיים, ומתמיד בטיפולים הפרטניים ביחידה להתמכרויות וכן בקבוצות לעזרה עצמית.

אשר לעבירות נשוא התיק שבכותרת - הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות והסביר על רקע שימוש בסמים ודפוסי התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם תופס את ההליך המשפטי כהזדמנות עבורו לעריכת שינוי, מאחר שהתקשה לבצע תפנית זו באופן עצמאי. הנאשם הדגיש בפני שירות המבחן את התהליך הטיפולי שערך. לגישת שירות המבחן, ניכר כי הנאשם היה זקוק למסגרת אשר מחד גיסא תציב עבורו גבולות, ומאידך גיסא תהווה מקור לתמיכה והכלה.

במישור ההתרשמות - שירות המבחן ציין כי חייו של הנאשם אופיינו בחוסר יציבות מבחינה נפשית ותעסוקתית, וכן מבחינת דיור ומבחינת מערכות יחסים. ההתרשמות היא כי הנאשם גדל ללא גורמי תמיכה במשפחתו ובסביבתו, וכי יחסיו עם בני משפחתו מורכבים. בנוסף, ניכרים דפוסי התמכרותיים. בהתחשב בכל אלה, הערכת שירות המבחן היא כי בהעדר המשך טיפול, הסיכון להישנות העבירה הינו גבוה. יחד עם זאת, צוין כי הנאשם ערך תהליך חיובי וממושך, תחילה בקהילה ולאחר מכן בהוסטל "רטורנו". ניכר כי הוא עורך שינוי בדפוסי חשיבתו והתנהגותו והוא בעל מוטיבציה לניהול אורח חיים תקין. ההתרשמות היא כי הנאשם נעזר בהליך המשפטי לצורך התהליך השיקומי, באופן שההליכים המשפטיים הציבו גבולות להתנהגות מותרת ואסורה, ובאמצעותם הנאשם התגייס להליך הטיפולי.

במישור ההמלצה - שירות המבחן התרשם כי הרשעה עלולה להוביל לפגיעה בדימויו העצמי של הנאשם. מבחינה תעסוקתית, צוין בתסקיר כי בטווח הקרוב, הרשעה לא תוביל לפגיעה במסגרת התעסוקתית. עם זאת, כחלק

מתהליך השיקום, מעוניין הנאשם לפנות בהמשך הדרך ללימודי מקצוע, והוא חושש כי אפשרויות מסוימות ייחסמו עבורו עקב ההרשעה. שירות המבחן המליץ על הטלת ענישה אשר תאפשר לנאשם להמשיך בתהליך השיקומי. להערכת שירות המבחן, ענישה מחמירה, ולו בעבודות שירות, עלולה לגדוע את הרצף השיקומי, ובכלל זה את עבודתו היציבה של הנאשם. נכתב בתסקיר כי שמירה על יציבות תעסוקתית חשובה עבור הנאשם, אשר חייו אופיינו בחוסר יציבות במישורים השונים של חייו. כמו-כן, צוין כי הפסקת עבודתו של הנאשם משמעותה פגיעה בהיבט הכלכלי, כאשר כיום הנאשם מנסה לכלכל עצמו ולשכור דירה באופן עצמאי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות, לצד צו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה עמד על חומרת העבירות שביצע הנאשם, על נסיבות ביצוען ועל הערכים שנפגעו בגין. לשיטת המאשימה, אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם, ויש להותירה על כנה. לפי הנטען, מתחם העונש ההולם לעבירות בגין הורשע הנאשם, נע מ- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שמשכו לא יפחת משנה.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר על-תנאי ועד עבודות שירות לתקופה קצרה. הסנגור עמד על נסיבות החיים המורכבות של הנאשם אשר היוו את הרקע לביצוע העבירות הנדונות, וציין את הדרך השיקומית שעבר הנאשם כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינו. בהתחשב בכך, עתר הסנגור לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת, ולהסתפק בצו של"צ ובצו מבחן כפי שהמליץ שירות המבחן. עוד עתר הסנגור לבטל את הרשעת מרשו בדין, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובשיקולי השיקום בעניינו.

הנאשם בדבריו לפני עמד על נסיבות חייו המורכבות, על השינוי המהותי שערך בחייו, על רצונו להצליח לקיים אורח חיים נורמטיבי, ועל שאיפתו לעבוד בהמשך הדרך בקהילת "רטורנו" ולסייע למכורים אחרים (הנאשם הסביר כי לצורך כך, עליו להיות "נקי" מסמים במשך שנתיים לפחות).

סוגית ההרשעה

6. כידוע, הכלל לגבי נאשמים בגירים הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם בדין. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים אמצעי חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, בהן בית-המשפט שוכנע כי אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה ונסיבות ביצועה. הנטל על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש לחרוג מן הכלל ולהעדיף את השיקולים האישיים התומכים בביטול ההרשעה, על-פני שיקולים נוגדים אחרים המצדדים בהותרת ההרשעה על כנה ובהם: עקרון ההלימה והוקעת מעשי העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, וכן מדיניות אכיפה אחידה ושוויונית כלפי כלל העומדים לדין.

בהתאם להלכה הפסוקה, על-מנת לבטל הרשעה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון **הצטברותם**

של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997). להלן: הלכת כתב).

לאחר שבחנתי את עניינו של הנאשם שלפניי, אני סבורה כי התנאים הנדרשים לצורך חריגה מן הכלל וביטול ההרשעה לא הוכחו. אבהיר את דבריי.

7. בכל הנוגע לסוג העבירות ונסיבות ביצוען - הנאשם החזיק סם מסוג חשיש לצריכתו העצמית. בנוסף, הנאשם גידל בביתו 18 שתילים של סם מסוג קנביס במשקל של כ- 245 גרם נטו, לאחר שאדם אחר נתן בידיו זרעי קנביס אשר הובאו ארצה מאמסטרדם. מדובר בסמים המוגדרים כ"קלים" וכמותם לא הייתה גדולה במיוחד (כך למשל, לא מדובר בגידול מספר קילוגרמים של קנביס כפי שארע בפרשות אחרות שנדונו בפסיקה). זאת ועוד; לא מדובר במעבדה גדולה או במעבדה שהוסתרה על-ידי קירות גבס או אמצעים אחרים, אלא עסקין במעבדה ביתית שהתנהלה בתוך אוהל בדירתו של הנאשם. אוסיף כי לא נטען בכתב-האישום המתוקן כי הנאשם התכוון או ניסה להעביר את הסם שגידל לידי אחרים, ואף לא נתפס בחזקתו של הנאשם סם המחולק ל"מנות" לצורך מכירה, או סכומי כסף היכולים ללמד על סחר בסם. מכאן שהנזק הקונקרטי לא היה רב. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות הייתה התמכרותו לסמים על רקע מצוקה אישית שחוזה הנאשם לאורך השנים.

לצד כל אלה, חשוב לציין כי מעשיו של הנאשם לוו בתכנון ובתחכום, שכן הנאשם הצטייד מראש בזרעי קנבוס שהובאו מחו"ל, בידע מתאים, וכן בכלים כדוגמת אמצעי תאורה, מד חום, תעלת אוורור וחטי חשמל. כל זאת, לצורך גידול הקנביס בביתו. במעשיו האמורים של הנאשם טמונה חומרה ברורה, עקב הנזק הפוטנציאלי הכרוך בהם. תכליתה של העבירה האוסרת על גידול סמים היא למנוע הכנסת סם חדש למערכת הפצת הסם הכוללת, שכן לעולם אין לדעת לאילו ידיים יתגלגל הסם שיופק מהצמחים ומה יהיה ייעודו. על חומרתה של העבירה הנדונה ניתן ללמוד מהעונש המרבי שהמחוקק ראה לקבוע בצדה - 20 שנות מאסר. בתי-המשפט עמדו על הצורך לבלום את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי אכיפת הדין כנגד העוסקים בגידול סמים ובהפקתם. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי שיקולי ענישה של הלימה, גמול והרתעה של היחיד ושל הרבים מפני העבירה של גידול סמים, מקשים על האפשרות לבטל את הרשעת הנאשם (ראו והשוו: ע"פ (מחוזי חיפה) 41827-08-10 פרידמן נ' מדינת ישראל (30.12.2010); ת"פ (שלום תל-אביב-יפו) 24322-05-12 מדינת ישראל נ' נובק (18.3.2013)).

8. המסקנה אליה באתי מתחזקת בנסיבות המקרה דנן, נוכח העדר הוכחתו של התנאי המצטבר הנוסף שעניינו פגיעה חמורה בשיקום הנאשם עקב הרשעתו בדיון. נקודת המוצא בהקשר זה היא כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדיון תוביל ליצירת נזק קונקרטי ממשי עבור הנאשם. ובלשונו של כב' השופט שהם:

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדיון השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים".

(רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.1.2013)); ההדגשה אינה במקור - ד.כ.ל).

במקרה דנן, לא הוכחה פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם בגין הרשעתו. הסנגור לא טען לקיומו של נזק קונקרטי אשר יגרום לנאשם עקב הרשעתו בדין. יתרה מזאת; שירות המבחן ציין כי הרשעה בדין לא תוביל לפגיעה במסגרת התעסוקתית של הנאשם בטווח הקרוב. כל שנאמר בתסקירים הוא כי הרשעה עלולה להוביל לפגיעה בדימויו העצמי של הנאשם, וכי הנאשם חושש שהותרת הרשעתו על כנה תוביל לפגיעה באפשרויות תעסוקה ולימודים בעתיד. דא עקא, מדובר באפשרויות תיאורטיות שאין די בהן לצורך ביטול הרשעה. זאת ועוד; הרשעה מעצם טיבה וטבעה היא בעלת השפעה על דימויו העצמי ועל עתידו של כל מורשע. היא בוודאי לא תיטיב עם הנאשם. עם זאת, כאשר מדובר בנאשם בגיר, אף אם הוא חסר עבר פלילי, הכלל נותר הרשעה. מכלול הנסיבות לקולא ובהן: הודאת הנאשם והחרטה שהביע; העדר הרשעות קודמות; ההרתעה האישית שבפעם ניהול ההליך הפלילי; תהליך השיקום המשמעותי והממושך בו משולב הנאשם; ומכלול הנסיבות האישיות כמפורט בתסקירים ובטיעוניהם של הסנגור והנאשם לפני - כל אלה יקבלו משקל משמעותי במלאכת גזירת הדין, אולם לא שוכנעתי כי יש בהם כדי להצדיק חריגה מכלל ההרשעה.

9. אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים האמורים, אני קובעת כי הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

ריבוי עבירות

10. כאמור, הנאשם הורשע בביצוען של שתי עבירות - עבירה של גידול סמים וכן עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי. נוכח אופיין ומהותן של העבירות האמורות, נוכח הזיקה ביניהן ונוכח העובדה כי הן בוצעו באותה מסגרת זמנים, אני סבורה כי שתי העבירות מהוות אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת. מסקנה זו מתבקשת הן לפי "מבחן הקשר ההדוק" והן לפי "המבחן הצורני-עובדתי" (ראו: סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, וכן: ע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). נראה כי באי-כוח הצדדים החזיקו באותה עמדה בטיעוניהם לפני.

מתחם הענישה ההולמת

11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

על הערכים המוגנים שנפגעו ועל נסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון עמדתי בהרחבה בפסקה 7 לעיל, ואיני רואה לחזור על הדברים. **אשר לענישה הנוהגת** - בדיקת הפסיקה בנוגע לעבירה של גידול סם מסוכן מסוג קנביס מעלה כי על דרך הכלל, בתי-המשפט נוטים להטיל בגין עבירה זו עונשי מאסר בפועל. במקרים הקלים יותר, יכול המאסר בפועל להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות. מנגד, במקרים שנסיבותיהם חמורות, נגזרו עונשי מאסר בפועל לתקופה ממשית מאחורי סורג ובריח. חומרת הענישה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לכמות הסם שהנאשם הורשע בגידולו, מידת התחכום שנדרשה לשם גידול הסם, מטרת הגידול ועוד (ראו והשוו: רע"פ 7657/13 סעפין נ' מדינת ישראל (26.1.2014); רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.2013); עוד ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי מרכז)

55950-07-14 קרן נ' מדינת ישראל (2.11.2014); ע"פ (מחוזי חיפה) 41827-08-10 פרידמן הנ"ל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 52810-07-10 עזריה נ' מדינת ישראל (21.12.2010); בנוסף ראו והשוו: ת"פ (שלום פתח תקווה) 3001-08-12 מדינת ישראל נ' עמר (24.3.2014); ת"פ (שלום באר-שבע) 11284-07-12 מדינת ישראל נ' לוי ((16.9.2013)).

למען שלמות התמונה, יצוין כי בפסיקתם של בתי-המשפט ניתן לאתר גם מקרים בהם הוטלה ענישה מוחשית אשר אינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, וזאת מטעמי שיקום (ראו והשוו: ת"פ (שלום טבריה) 13365-08-13 מדינת ישראל נ' טל (8.7.2014); ת"פ (תל-אביב-יפו) 4563-08 מדינת ישראל נ' עוקבי (18.4.2010)).

בכל הנוגע לעבירה של החזקת סם מסוג חשיש לשימוש עצמי, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: רע"פ 6138/09 פרדזב נ' מדינת ישראל (2.8.2009); ת"פ (שלום בית-שמש) 50810-12-10 מדינת ישראל נ' בראונשטיין (5.3.2012); ת"פ (שלום עכו) 4864-05-11 מדינת ישראל נ' גבריס (18.1.2012); ת"פ (שלום עכו) 53325-11-10 מדינת ישראל נ' יאסין ((6.12.2011)).

12. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; **אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת במקרה שלפניי (גידול 18 שתילי קנבים במשקל של כ- 245 גרם נטו באוהל מאובזר בתוך דירת מגורים, וכן החזקת חשיש לשימוש עצמי במשקל 2.5 גרם נטו) נע ממאסר קצר בפועל (אשר במקרים מתאימים יכול וירוצה בעבודות שירות) ועד 18 חודשי מאסר בפועל.**

חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולמת וגזירת העונש המתאים

13. הסנגור עתר להסתפק בהטלת צו של"צ וצו מבחן כפי שהמליץ שירות המבחן. בשים לב למתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע בפסקה 12 לעיל, משמעות עתירתו של הסנגור היא חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. להלן אבחן את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ואנמק מדוע לפי תפיסתי ראוי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם, כמבוקש על-ידי ההגנה.

14. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן (ראו: פסקה 3 לעיל), נסיבות חייו של הנאשם שלפניי אינן פשוטות. לאורך מרבית שנותיו, הנאשם היה חסר גורמי תמיכה משפחתיים וסביבתיים. הוא חווה טראומות שונות, מצא עצמו ללא מקום מגורים קבוע ולפרקים אף נאלץ לשהות ברחוב. כתוצאה מכל אלה התקשה הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית, התחבר לחברה שולית, החל לצרוך סמים אליהם התמכר באופן קבוע, ועל רקע זה ביצע את העבירות נשוא ההליך שבכותרת. רק היום, לאחר למעלה משנה וחצי של טיפול אינטנסיבי אליו התגייס הנאשם בכל מאודו במסגרת ההליך הפלילי, עומד הנאשם ברשות עצמו: הוא נקי מסמים, שוכר דירה, עובד לפרנסתו ובעל שאיפות לעתיד. שירות המבחן ציין כי הנאשם עבר תהליך חיובי וממושך, אשר כלל שינוי בדפוסי חשיבה והתנהלות, וכי הוא בעל מוטיבציה לניהול אורח חיים תקין. לכך יש להוסיף את יתר הנסיבות לקולא, ובהן: הודאת הנאשם בכתב-האישום המתוקן, נטילת האחריות על-

ידו, והעדר עבר פלילי. כל אלה במשקלם המצטבר מובילים למסקנה כי קיים סיכוי ממשי לשיקום הנאשם כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

שירות המבחן עמד בתסקירו על החשש כי הטלת עונש מאסר בפועל, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, עלולה לגדוע את המשך עבודתו של הנאשם, לאחר שלראשונה בחייו הוא הצליח לבנות לעצמו מסגרת תעסוקתית יציבה המהווה תנאי חשוב להמשך שיקומו. נראה, אפוא, כי הטלת עונש בתוך גדריו של מתחם העונש ההולם, ולו ברף התחתון שלו, עלולה להשיג לאחר את הצלחתו של הנאשם, ולסכן את הדרך השיקומית החיובית בה הוא מתמיד במשך למעלה משנה וחצי. ההפסד בתרחיש כזה יהיה בראש ובראשונה של הנאשם, אך גם של החברה בכללותה, שכן הנאשם הצליח באמצעות הגורמים הטיפוליים לפלס דרך לתרום ולהיתרם.

בהתחשב בכל אלה, אני בדעה כי נסיבותיו האישיות של הנאשם וסיכויי שיקומו מצדיקים במקרה חריג זה לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא, ולהסתפק בענישה מוחשית שתאפשר לנאשם להתמיד במסלול השיקומי בו הוא צועד. אני רואה, אפוא, לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין עונשו של הנאשם, ולהטיל עליו צו מבחן וצו של"צ. בקביעת היקף השל"צ, ראיתי להגדיל את מספר השעות עליו המליץ שירות המבחן, בהתחשב בחומרתן של עבירות הסמים, ובכלל זה עבירת גידול הסם בה הורשע הנאשם. יחד עם זאת, נמנעתי מלהטיל של"צ בהיקף מקסימאלי, בשים לב לקשיים האישיים והכלכליים עמם מתמודד הנאשם כמפורט בתסקירים.

כולי תקווה כי הנאשם יפיק את המיטב מהיד המושטת לו, ויתמיד בדרך השיקומית.

סוף דבר

15. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 210 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן.
- שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.
- ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מזהר כי אם יפר את תנאי המבחן או את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר יהיה מוסמך לקיים דין מחודש בגזר-הדין.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון (לרבות החזקה לצריכה עצמית).

ה. ככל שנתפסו סמים, יש להשמידם.

ו. ככל שנתפסו כסף, מחשב נייד ומסמכים - יוחזרו לנאשם.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אייר תשע"ה, 06 מאי 2015, במעמד הצדדים.